

[Steen Folke.]

Skriftlig begrundelse.

Ifølge oplysninger i pressen var statens forhandlere ikke indstillet på at imødekomme Grønlands Arbejder Sammenslutnings yderst rimelige krav på lavtlønsområdet ved overenskomstforhandlingerne i Narssaq i august.

De lavtlønnede grønlandske arbejdere er virkelig lavtlønnede. Lønnen for ufaglærte med lang anciennitet er omkring 10,50 kr.

Selv om regeringen ikke går ind for en ophævelse af fødestedskriteriet og ligeløn mellem danskere og grønlændere, har Grønlandsministeren dog ved flere lejligheder understreget, at man lagde stor vægt på at få hævet de lave lønninger op på et mere anstændigt niveau.

Nu er lejligheden der til at leve op til den erklærede hensigt. En anstændig overenskomst mellem GAS og staten er i sig selv betydningsfuld, men hertil kommer, at den ikke kan undgå at få afsmittende effekt på det øvrige grønlandske arbejdsmarked.

Steen Folke (VS):

Det er kommet frem i pressen, bl. a. har man kunnet læse det i Grønlandsposten, at de forhandlinger, som blev ført mellem ministeriet for Grønland og Grønlands Arbejder Sammenslutning i sidste måned, i hvert fald foreløbig brød sammen på et tidspunkt, fordi parterne var for langt fra hinanden. Jeg er bekendt med, at der i denne uge foregår eller skal foregå — jeg er ikke helt klar over, præcis hvornår det er — nye forhandlinger mellem parterne. I den anledning vil jeg gerne spørge ministeren, om man kan regne med i denne anden forhandlingsrunde, efter det første sammenbrud, at ministeriet vil vise en form for imødekommenhed over for specielt de lavtlønnede grønlandske arbejderes krav, som, så vidt jeg har forstået det, var noget af det, som forhandlingerne netop brød sammen på i første omgang.

Jeg mener at vide — det er jo en større problematik — at regeringen ikke går ind for ophævelse af fødestedskriterium, indførelse af ligeløn og den slags; nu vel, mindre kan gøre det i første omgang. På den anden side har regeringen og Grønlandsministeren klart ved flere tidligere lejligheder givet udtryk for, at man var overordentlig interesseret i at bedre netop de lavtlønnede grøn-

landske arbejderes kår. Der er jo tale om virkelig lavtlønnede, også sammenlignet med vores egne lavtlønnede herhjemme: der er tale om, så vidt jeg har fået oplyst, normale timelønninger af størrelsesordenen 10,50 kr. for ufaglærte under disse overenskomster, så der er virkelig tale om lavtlønnede. Jeg mener, det er oplagt, at der er brug for en meget kraftig forbedring af deres lønninger. Jeg mener, det vil være i smuk overensstemmelse med, hvad Grønlandsministeren tidligere har givet udtryk for er socialdemokratiets og regeringens hensigter på området.

Ministeren for Grønland (*Jørgen Peder Hansen*):

I anledning af det stillede spørgsmål kan jeg oplyse, at forhandlingerne mellem ministeriet for Grønland og Grønlands Arbejder Sammenslutning, GAS, ikke er brudt sammen. Men der var, efter at afgørende problemer var blevet forhandlet igennem, enighed mellem parterne om at holde en pause i forhandlingerne for at overveje de resterende problemer på begge sider af forhandlingsbordet. Der er altså tale om en ganske normal måde at gribe forhandlingerne an på og ikke om, at forhandlingerne er brudt sammen.

Ministeriet har allerede, synes jeg, vist en betydelig imødekommenhed over for GAS, og det er min opfattelse, at dette også erkendes fra grønlandsk side. Afbrydelsen af forhandlingerne var da også ganske udramatisk. I øvrigt er forhandlingerne, som det også er blevet nævnt af hr. Steen Folke, og som det er bekendt for alle, genoptaget i indeværende uge. Jeg kan naturligvis ikke — det tror jeg alle forstår — mens forhandlingerne står på, udtale mig om indholdet af disse forhandlinger. Det tror jeg heller ikke er det, hr. Steen Folke efterlyser ved denne lejlighed.

Alle ved, at der foreligger en yderst vanskelig økonomisk situation for både KGHs produktionsvirksomheder og for den private eksportindustri i Grønland, som gør det påkrævet også at se problemerne i sammenhæng. Jeg kan således oplyse, at generelle lønforbedringer vil medføre behov for udvidelse af de årlige bevillingsrammer med 2,4 mill. kr. for hver 1 pct. lønstigning, såfremt resultatet ikke skal blive en nedgang